

SZAKÁCS IMRE
festőművész

Budapest, 1948. október 15. –

A Szentendre Város Díszpolgára kitüntetést 2013-ban vehette át

Szakács Imre rajzkészségét és a művészet iránti érzékenységét szabadidejében szívesen festegető édesapjától örökölte. Gyerekkorában a Wrábel Sándor vezette csillaghegyi képzőművészeti szakkörbe járt, ahol elsősorban plein air festéssel foglalkoztak.

1963 és 1967 között végezte el a budapesti Képző- és Iparművészeti Szakközépiskolát, mesterei Erdős Géza és Szalai Zoltán voltak.

1975 és 1978 között a hamburgi Képzőművészeti Főiskola vendéghallgatója volt, itt mestere Udo Philokat volt. Az Alsó-Szászországi Képzőművészek Szövetségének tagjaként első egyéni kiállítását a hamburgi Modern Művészetek Galériájában mutatta be.

1978-ban hazatért Magyarországra és végleg Szentendrén telepedett le. 1995-től 2013-ig a Szentendrei Régi Művésztelepen alkotott.

1997-ben alapító tagja, majd 1999-től elnöke a Szentendrei Régi Művésztelep Kulturális Egyesületnek, mely 2000-ben, az országos ünnepekhez kapcsolódva mutatta be a „70 éves Szentendrei Régi Művésztelep a millennium évében” című kiállítást. A telep fennállásának 75. évfordulójára a Vigadó Galériában nyílt meg elsőként az a történeti és kortárs anyagot is bemutató vándorkiállítás, ami később Rómába, Bécsbe, Berlinbe, Stuttgartba, Tartuba, Tallinnba, a finnországi Mikkelibe és Kassára is eljutott.

Szakács Imre szervező munkájának köszönhető, hogy a Régi Művésztelep felvette a kapcsolatot a nagybányai művészteleppel, majd – 2004-ben, elsőként a kelet-európai régióból - csatlakozott az Európai Művésztelepek Hálózatához és felvételt nyert a brüsszeli központú Európai Művésztelepek Szövetségébe, az EuroArt-ba. 2004-ben alkotói és közéleti - művészetszervező tevékenységéért Szentendre Város Pro Urbe díjjal tüntette ki.

Szakács Imre kezdeményezésére az EuroArt 2007-ben Szentendrén tartotta meg éves közgyűlését. Ehhez az eseményhez kapcsolódott az ugyancsak az ő javaslatára megvalósuló „Barbizon francia és magyar ecsettel” kiállítás, a Ferenczy Múzeum első nagyszabású nemzetközi tárlata, valamint a Szentendre és Barbizon között megkötött testvérvárosi szerződés aláírása.

Szakács Imrét a szentendrei közgyűlésen az EuroArt alelnökévé választották (ezt a tisztséget háromszori újraválasztása után ma is betölti). Ő kezdeményezte azt is, hogy

hogy a Magyar Festészet Napját (október 18. - Szent Lukácsnak, a festők védőszentjének napja) nyilvánítsák a Festészet és Művésztelepek világnapjává.

Szakács Imre művészi hitvallásául egy kínai mondást választott: „Aki festőnek készül vagy festeni szeretne, az először teremtse meg a harmóniát Ég és Föld között.”

„Míves kidolgozású festményeinek szimbolikus ikonográfiája erőteljes polarizáltságú képi világrendről tanúskodik. Alapmotívumai sokszor olyan totemszerű állatalakok, amelyek egyúttal – mint a madár, vagy az „Áldozati bárány” – alapvető emberi tulajdonságok, karakterek, illetve léthelyzetek megjelenítői. Festményeit monokrómba hajló felületkezelés, ugyanakkor lendületes kontúrokkal dolgozó figurativitás jellemzi. (Verba Andrea)

Irodalom:

Wehner Tibor: Kőkemény valóság vagy puha álmok?, Szentendre és Vidéke, 1997. november 28.

Szakolczay Lajos: A daru könyörgése, Szentendre és Vidéke, 1998. szeptember 25.

Schenk Lea: Szimbolikus próféciák, Magyar Művészeti Fórum, 1999/1.

www.artendre.hu